

Mediji in informacije

Splošno sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 26/13
V Luxembourg, 7. marca 2013

Sodba v zadevi T-370/11
Poljska proti Komisiji

Sklep Komisije o brezplačni dodelitvi pravic do emisije toplogrednih plinov od leta 2013 je skladen s pravom Unije

Industrijske naprave, ki kot gorivo uporabljajo premog, v tem sklepu niso obravnavane diskriminatorno

Zaradi zmanjšanja emisij toplogrednih plinov je zakonodajalec Unije leta 2003 sprejel Direktivo¹, ki v Uniji vzpostavlja sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov. Na podlagi te direktive je morala Komisija sprejeti izvedbene ukrepe za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije.

Komisija je tako leta 2011 sprejela Sklep², ki se uporablja, v bistvu, za brezplačno dodelitev pravic do emisije nepremičnim napravam, opredeljenim v Direktivi, v obdobjih trgovanja od leta 2013 naprej. Komisija je določila referenčne vrednosti za vsak sektor in del sektorja, tako da se je oprla na povprečni učinek najbolj učinkovitih naprav v sektorju ali delu sektorja v letih 2007 in 2008. Na podlagi teh referenčnih vrednosti se izračuna število pravic do emisije, ki se brezplačno dodelijo od leta 2013 za vsako zadevno napravo.

Ker je Poljska menila, da Sklep Komisije krši Pogodbo o delovanju Evropske unije (PDEU) in Direktivo, je na Splošno sodišče Evropske unije vložila tožbo.

Splošno sodišče je v današnji sodbi na prvem mestu ugotovilo, da je Sklep izvedbeni ukrep Direktive, ki je bila sprejeta na podlagi določb PDEU, ki se nanašajo na **okoljsko politiko**. Zato je Splošno sodišče zavrnilo tožbo Poljske v delu, v katerem ta država izpodbija zakonitost Sklepa s sklicevanjem na pravila PDEU, ki se nanašajo na **energetsko politiko**.

Splošno sodišče je na drugem mestu ugotovilo, da **Komisija s tem da se je odločila, da bo pri določitvi referenčnih vrednosti za izračun števila pravic do emisije, ki jih je treba dodeliti, enako obravnavala naprave, ki so zaradi uporabe različnega goriva v različnih položajih, ni kršila načela enakega obravnavanja**.

Splošno sodišče je v zvezi s tem ugotovilo, da razlikovanje referenčnih vrednosti za proizvod³ na podlagi uporabljenega goriva industrijskih naprav, ki uporabljajo gorivo, ki povzroča velike emisije CO₂, ne bi vzpodbujalo k iskanju rešitev, ki bi jim omogočile zmanjšanje emisij. Poleg tega bi se s takim razlikovanjem tvegalo povečanje emisij, ker bi bile industrijske naprave, ki uporabljajo gorivo, ki povzroča nizke emisije CO₂, lahko napeljene k temu, da to gorivo zamenjajo z gorivom, ki povzroča večje emisije CO₂. Splošno sodišče je tudi menilo, da je bil zemeljski plin, kot gorivo, ki

¹ Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 7, str. 631), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 (UL L 140, str. 63).

² Odločba Komisije 2011/278/EU z dne 27. aprila 2011 o določitvi prehodnih pravil za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije na ravni Unije v skladu s členom 10a Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 130, str. 1).

³ Referenčne vrednosti za proizvode opredeljujejo najvišje število pravic do emisije, ki se lahko dodelijo za določeno količino nekega proizvoda.

povzročajo majhne emisije CO₂, za določitev referenčnih vrednosti za toploto in za gorivo⁴ uporabljen z namenom zmanjšanja emisij toplogrednih plinov.

Splošno sodišče je, na tretjem mestu, ugotovilo, da izpodbijani sklep primerno upošteva ekonomske in socialne posledice ukrepov, s katerimi se želi zmanjšati emisije CO₂. Po eni strani bodo pravila za delovanje od leta 2013 uveljavljena postopno. Naprave, ki povzročajo velike izpuste CO₂, kot so naprave na Poljskem, ki uporabljajo premog, in zato za svojo proizvodnjo potrebujejo večje število pravic do emisije, bodo na začetku brezplačno dobile še večjo količino pravic do emisije, da bi se zadostilo njihovim potrebam. Po drugi strani je zakonodajalec uvedel mehanizme za podporo prizadevanj držav članic z relativno nižjim prihodkom na prebivalca in večjimi možnostmi za rast za zmanjšanje uporabe premoga v njihovih gospodarstvih do leta 2020.

Splošno sodišče je nazadnje poudarilo, da je od leta 2013 osnovno načelo sistema za dodeljevanje pravic prodajanje teh na dražbi. Tako bodo lahko države članice prodale na dražbi vse pravice do emisije, ki ne bodo dodeljene brezplačno, tako da bodo lahko naprave kupile manjkajoče pravice do emisije. Poleg tega bo ta sistem skladen z načelom, da mora obremenitve plačati povzročitelj, saj bodo naprave, ki izpuščajo največ CO₂ prisiljene plačati ceno pravic do emisije, ki jih bodo kupile na dražbi, ali zmanjšati svoje emisije.

Zato je Splošno sodišče zavrnilo argument Poljske, da bo izpodbijani sklep zmanjšal konkurenčnost podjetij iz držav članic, ki kot glavno gorivo uporabljajo premog. V zvezi s tem Splošno sodišče pojasnjuje, da Direktiva, ob upoštevanju različnega položaja v različnih regijah Unije, državam članicam pušča polje proste presoje, ki jim omogoča sprejetje finančnih ukrepov v korist sektorjem ali delom sektorjev, kjer zaradi stroškov emisij toplogrednih plinov obstaja tveganje „premostitve emisij CO₂“⁵ in da za naprave v teh sektorjih predvidijo dodelitev brezplačnih pravic do emisije.

V teh okoliščinah je **Splošno sodišče v celoti zavrnilo tožbo, ki jo je Poljska vložila proti Komisiji.**

OBVESTILO: Zoper odločbo Splošnega sodišča je mogoče v dveh mesecih od njene vročitve pri Sodišču vložiti pritožbo, omejeno na pravna vprašanja.

OBVESTILO: Namen ničnostne tožbe je razveljavitev ali razglasitev ničnosti aktov institucij Unije, ki so v nasprotju s pravom Unije. Države članice, evropske institucije in posamezniki lahko pod nekaterimi pogoji pri Sodišču ali Splošnem sodišču vložijo ničnostno tožbo. Če je tožba utemeljena, je akt razveljaven ali razglašen za ničen. Zadevna institucija mora zapolniti morebitno pravno praznino, ki je nastala z razveljavitvijo ali razglasitvijo ničnosti akta.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Splošnega Sodišča

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☐ ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na [„Europe by Satellite“](#) (+32) 2 2964106

⁴ Za proizvodne procese, za katere ni bila določena referenčna vrednost za proizvod obstajajo različne referenčne vrednosti: referenčna vrednost za toploto (proizvedena ali porabljena toplota) ali, če se toplote ne da izmeriti, referenčna vrednost za goriva (vhodna energija glede na uporabljeno gorivo).

⁵ Gre predstavitev dejavnosti podjetij, ki obratujejo v Evropski uniji in delujejo v sektorjih, ki so močno izpostavljeni mednarodni konkurenci, v tretje države, v katerih so zahteve na področju emisij toplogrednih plinov manj stroge.